

РЕШЕНИЕ

№ 4792

гр. София, 08.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 03.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11484** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. от ЗУБ

Образувано е по жалба на Б. Д., гражданин на И., срещу решение № 8748 от 29.06.2016г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. с чл.8 и на основание чл.75, ал.1, т.4, вр. с чл.9 от ЗУБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно поради нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Административният орган не бил преценил фактите и обстоятелствата, касаещи бежанската му история. Решаващият орган не бил изследвал най-важният факт от бежанската му история, а именно съдбата на хората отказали се от исляма и приели друго изповедание. Също така не била събрана подробна информация за състоянието на сигурността в И.. Иска отмяна на решението. Представя писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна и правна страна следното:

От фактическа страна:

Административното производство е започнало с молба за закрила от кандидата от

29.02.2016г. (лист 53 от делото). На същата дата са съставени регистрационен лист (л.59) и Е. дактилоскопна карта (л.54). Същия ден молителят е запознат чрез писмени указания (л.51), чрез преводач, за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

В регистрационния лист молителят е записан с име Б. Д., [дата на раждане] в [населено място], И., по етническа принадлежност тюрк, по религия християнин-протестант, по професия архитект, неженен, владеещ персийски, турски език. Данните са потвърдени и с отделна декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л.52), със същото име лицето е подписало и декларация-съгласие за обработка на данни (л.55).

С кандидата е проведено интервю на 08.06.2016г., на което той заявява, че сменил религията си преди пет месеца и оттогава започнали проблемите му. През месец май 2015г. бил арестуван, след като празнувал рожден ден с приятелката си и поканени гости. Полицията нахлуля и го арестували, били му ударили 99 камшика. На въпрос има ли белези отговаря, че сега няма. Напуснал И., защото искал свобода, която нямал в И., заради редица ограничения. Отговаря на въпроси защо и как сменил религията с християнство. Смята, че ако се завърне в И. ще бъде убит или осъден на дълъг затвор.

Според мотивите на оспореното по делото решение представената бежанска история е неправдоподобна и не е кредитирана. Решаващият орган посочва някои противоречия в историята – това, че не са останали белези от наказанието, посоченото от кандидата арестуване през май месец 2015г., когато празнувал рождения си ден, а е роден в края на юни, нелогичност на твърдението, че имал проблеми заради смяна на религията, а той веднага след това напуснал И. и никой не бил наясно с новата му религия. Буди съмнение у органа това, че ако официалните власти знаели за смяната на религията нямало да може да напусне безпроблемно легално страната, както и че официалните власти повсеместно контролират религии. Прието е, че по отношение на чужденеца не са налице условия за предоставяне статут на бежанец по чл.8, ал.1 от ЗУБ. Що се касае до ситуацията в страната по произход на жалбоподателя, ответникът е приел, че в И. не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт и поради това не се установяват предпоставки по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Прието е в решението, че не се установяват и останалите предпоставки за предоставяне на международна закрила по същата разпоредба.

В приетите пред съда справки – тази към дата 28.04.2016г. на л.12 от делото, няма информация конкретно за положението на лицата сменили религията си в християните в И., а в по късно представената от 17.07.2020г. са изложени проблемите на християните в И. и положението на лицата отказали се от мюсюлманската религия. Съгласно Конституцията християните са признато религиозно малцинство. Законът забранява на гражданите да преминават от исляма към друга религия и се признават само граждани, които са били или семействата им християни преди 1979г. Единствените признати смени на религията са от друга религия в ислям, а конверсията от ислям се счита за вероотстъпничество-престъпление, наказуемо със смърт.

Делото е спряно до произнасяне по дело на СЕС С-56/17г., ECLI:EU:C:2018:803, като по поставените въпроси за тълкуване на норми по правото на ЕС, са дадени следните отговори, относими към настоящото производство: ....3.Член 10, параграф 1, буква б)

от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкува в смисъл, че молителят за международна закрила, който в подкрепа на молбата си се позовава на опасност от преследване поради мотиви, основани на религията, не е длъжен, за да подкрепи твърденията си относно религиозните си вярвания, да прави декларации или да представя документи за всички елементи на понятието „религия“ по тази разпоредба. Молителят обаче трябва да подкрепи тези твърдения с достоверни данни, като представи елементи, въз основа на които компетентният орган може да се увери в истинността на посочените твърдения.

4.Член 9, параграфи 1 и 2 от Директива 2011/95 трябва да се тълкува в смисъл, че забраната, под страх от екзекуция или лишаване от свобода, на действия срещу държавната религия на страната на произход на молителя за международна закрила може да представлява „действие на преследване“ по смисъла на този член, стига органите на тази страна да налагат на практика такива наказания във връзка с посочената забрана, което запитващата юрисдикция следва да провери. "

Жалбоподателят е представил заверен препис от съдебно решение-оправдателна присъда от 12.04.2020г. (л.151 по делото). В същото е посочено обвинение прелюбодеяние с насилие и измама, за което се издава оправдателна присъда, а относно връзката на обвиняемия с ищцата и наличието на синини по тялото ѝ, съгласно медицинско свидетелство, както и предвид съдържанието на делото, за действия с омраза и грубост, противоречащи на нравствеността, осъждането на обвиняемия Б. Д. Г. е за изтърпяване на 99 наказателни удара с камшик. Приложено е и още едно последвало първото съдебно решение от 03.02.2013г. на л.153 по делото, съгласно което по обвинение за създаване на незаконни връзки жалбоподателя и още три лица, съдът присъжда внасяне на глоба, в замяна на ударите с камшик.

Жалбоподателят в молба от 09.03.2020г. заявява чрез адвокат И., че не е напуснал България, явява се редовно за подновяване на регистрационната му карта в ДАБ и работи по трудов договор, за което представя служебна бележка от работодателя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението е връчено на 01.11.2016г. Жалбата е подадена на 14.11.2016г., тоест в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалването. Поради това същата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ, вр. с чл.48, ал.1, т.1, предл.2 от ЗУБ - Председател на ДАБ. Спазена е предвидената в закона форма, решението съдържа всички изискуеми реквизити, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ и АПК.

Молителят е бил информиран към подаване на молбата за закрила относно правата си в производството като писмено му е разяснена процедурата, по която подават и разглеждат молбите за закрила, както и относно организациите, от които

може да търси съдействие.

Интервюто с кандидата е проведено с преводач на разбираем от него език (дари), решението също е връчено с преводач.

Поискано е становище (писмо, л.37) и е получено такова от ДАНС (л.31), с което ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето, ако са налице условията за това.

Съдът намира обаче, че решението е необосновано с необходимите изводи и доказателства за значимите в случая факти и обстоятелства, което води до неговата материална незаконосъобразност. Бежанската история на жалбоподателя не е разгледана с оглед две значими за нея обстоятелства: 1) Твърдяното от жалбоподателя осъждане, като са представени (макар и за първи път пред съда) съдебни решения и тяхното значение за бежанската история – дали се касае за преследване на свободи или за преследване за криминално деяние (прелюбодеяние с насилие и измама), дали е изтърпяно наказанието деветдесет и девет наказателни удара с камшик или съгласно второто решение е заменено с глоба на обвиняемите, което е от значение по случая. 2) Какво е положението на лицата, приели християнската религия в И. и нейното практикуване. За същото е представена справка едва в хода на съдебното производство, като решаващият орган не е разгледал ситуацията в И. с оглед положението на тази група. Предвид и че е изминал един значителен период от време от разглеждане на молбата в административното производство до момента, то ситуацията в И. относно лицата сменили исляма с друга религия и практикуването ѝ следва да се обсъди в актуален контекст.

Решението следва да се отмени и делото върне за ново разглеждане, като се преценят представените в съдебното производство доказателства и актуалното положение в И., конкретно на лицата, приели християнска религия там. Следва да се обсъди личното положение на кандидата в контекста на ситуацията в страната му на произход, съобразно справка актуална към момента на новото разглеждане.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 8748/26.09.2016г. на председателя на Държавна агенция за бежанците и ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците за ново разглеждане на молбата за закрила на Б. Д. при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: